

Vytěžování Dat

Přednáška 12 – Kombinování modelů

Miroslav Čepek
Pavel Kordík a Jan Černý (FIT)

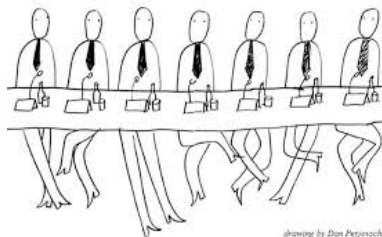
Fakulta Elektrotechnická, ČVUT

Evropský sociální fond Praha & EU:
Investujeme do vaší budoucnosti

Ensembles (Kombinování modelů)

- Aneb víc hlav, víc ví!
- Co když jsme se dostali na hranice možností jednoho modelu?
- Co když už další učení nebo složitější model vede jen k přeučení?
- Co s tím?

- Soutěž – Netflix prize (predikce, které filmy by se zákazníkovi mohly také líbit, když viděl a nějak ohodnotil jinou skupinu filmů?)
- Respektive – cílem je předpovědět hodnocení filmu konkrétním zákazníkem, když víme, jak hodnotil jiné filmy v minulosti.
- Cenu \$1,000,000 získá nejlepší, kdo současně dokáže na testovací množině zlepšit stávající přesnost alespoň o 5%.

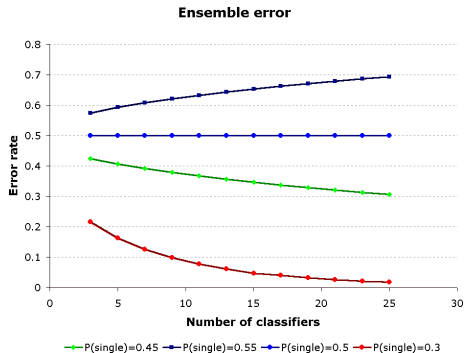
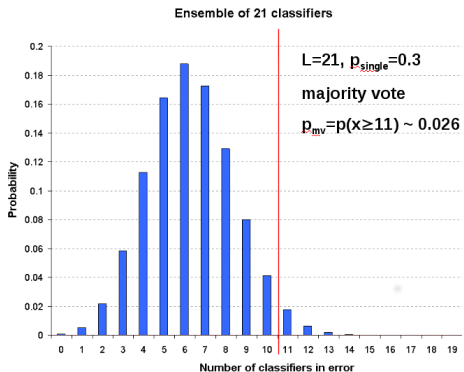
Motivace z praxe (2)

Rank	Team Name	Best Test Score	% Improvement	Best Submit Time
Grand Prize - RMSE = 0.8567 - Winning Team: BellKor's Pragmatic Chaos				
1	BellKor's Pragmatic Chaos	0.8567	10.06	2009-07-26 18:18:28
2	The Ensemble	0.8567	10.06	2009-07-26 18:38:22
3	Grand Prize Team	0.8582	9.90	2009-07-10 21:24:40
4	Opera Solutions and Vandelay United	0.8588	9.84	2009-07-10 01:12:31
5	Vandelay Industries !	0.8591	9.81	2009-07-10 00:32:20
6	PragmaticTheory	0.8594	9.77	2009-06-24 12:06:56
7	BellKor in BigChaos	0.8601	9.70	2009-05-13 08:14:09
8	Dace	0.8612	9.59	2009-07-24 17:18:43
9	Feeds2	0.8622	9.48	2009-07-12 13:11:51
10	BigChaos	0.8623	9.47	2009-04-07 12:33:59
11	Opera Solutions	0.8623	9.47	2009-07-24 00:34:07
12	BellKor	0.8624	9.46	2009-07-26 17:19:11

- A všechny TOP týmy používají kombinace modelů.

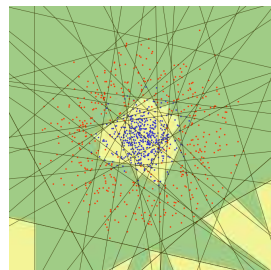
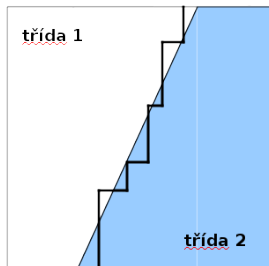
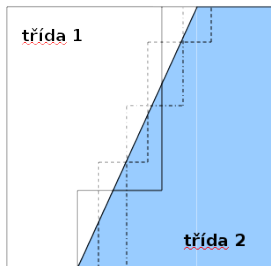
- Cesta k vyšší přesnosti než u nejlepšího z dílčích modelů.
- Každý model dělá chyby pro trochu jiná data. A trochu jiné chyby.
 - ▶ Když se zkombinují dohromady, možná své chyby eliminují.
- Řízený experiment
 - ▶ dvě třídy s $p_{c1} = p_{c2}$, modely mají pevný chybový poměr p_{single} ,
 - ▶ každý dílčí klasifikátor chybí **nezávisle** na ostatních,
 - ▶ výsledná klasifikace dána majoritním neváženým hlasováním,
 - ▶ jak to dopadne (přesnost jako funkce počtu modelů)?

Motivace pro kombinaci modelů (2)

Motivace pro kombinaci modelů (3)

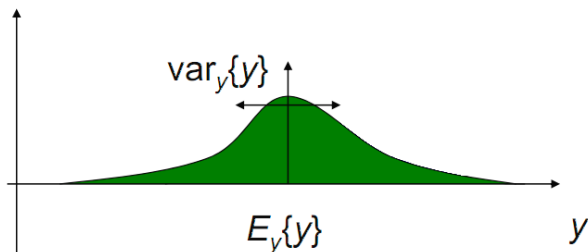
- Analogie z idealizované zkoušky
 - ▶ každý student se naučí látku (každý s jinými chybami),
 - ▶ společně rozhodují o odpovědích na otázky,
 - ▶ v ideálním případě by měli u každé otázky odpovědět správně :).
- Kombinací různých modelů dokážeme aproximovat rozhodovací hranici, kterou by samostatné modely proložit nedokázaly.

- Vraťme se ještě k chybám modelů z minulé přednášky.
- Když vytvořím různé modely, nebudou dělat identické chyby.
 - ▶ Například použiji jiné počáteční parametry,
 - ▶ nebo vezmu jinou podmnožinu trénovací množiny.
- U kombinací modelů
 - ▶ Nebudu usilovat o maximální přesnost dílčích = slabých modelů,
 - ▶ Budu spoléhat na filtrování chyb při společném rozhodování.

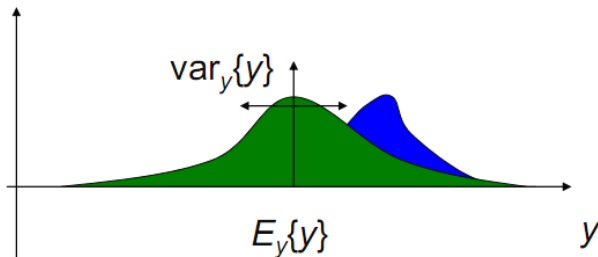
Variance modelů (rozptyl chyby modelů)

- Nicméně chyby všech takto vytvořených modelů by měly být z normálního rozdělení se stejnou střední hodnotou a rozptylem.
- Čili rozptyl modelů udává jak moc se liší chyba jednotlivých modelů od střední chyby.

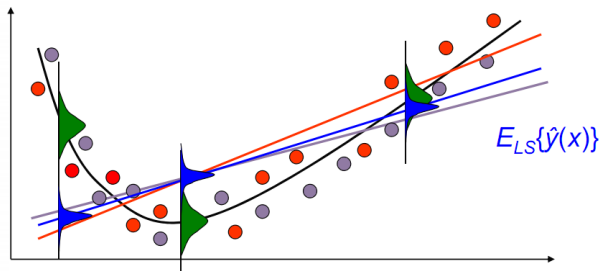
Bias modelů (Zaujetí modelů)

- Bias (zaujetí) vyjadřuje systematickou chybu způsobenou (například) špatně zvolenou trénovací množinou.

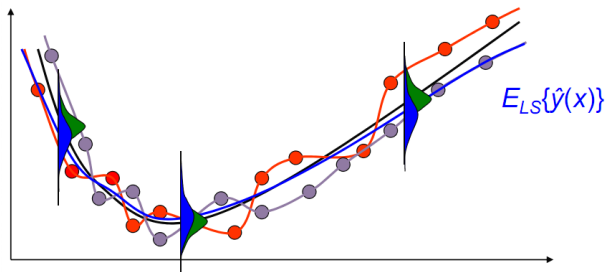
Nedoučení modelu (underfitting)

- Model (například lineární regrese) je příliš jednoduchý, aby dokázal popsat data.
- Modely budou mít nízkou varianci, ale vysoký bias.
- Co to znamená?
- Modely si budou podobné, ale mají (velkou) chybu už na trénovacích datech.

Přeučení modelu (overfitting, už zase)

- Model je příliš ohebný a naučil se i šum, tj. vztahy, které v datech ve skutečnosti nejsou.
- Modely budou mít nízký bias, ale vysokou varianci.
- Co to znamená?
- Jednotlivé modely budou mít nízkou chybu na trénovacích datech, ale budou hodně rozdílné a budou výrazně více chybovat na testovacích datech.

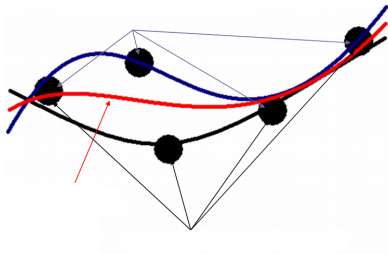
Kombinování modelů – prevence přeučení

- Důsledek přeučení
 - ▶ model na testovacích datech vykazuje velké chyby.
- Mám skupinu modelů naučených na různých podmnožinách trénovacích dat.
- Každý model jsem možná přeučil.
- Můžu něčeho dosáhnout kombinací těchto modelů?

- Snížili jsme rozptyl modelů.

Kombinování modelů – prevence přeučení

- Důsledek přeučení
 - ▶ model na testovacích datech vykazuje velké chyby.
- Mám skupinu modelů naučených na různých podmnožinách trénovacích dat.
- Každý model jsem možná přeučil.
- Můžu něčeho dosáhnout kombinací těchto modelů?

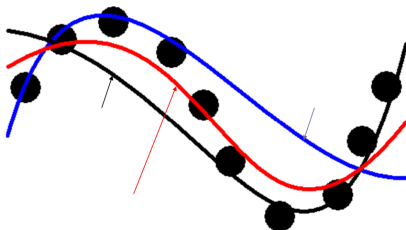
- Snížili jsme rozptyl modelů.

Kombinování modelů – snižování zaujetí

- Jednoduché modelovací metody s malou ohebností (opět naučené na různých podmnožinách dat) nedokáží dobře aproximovat rozhodovací hranici.
- Kombinací opět dosáhnou "ohebnější" hranice a tedy i menší chyby.

Kombinování modelů – snižování zaujetí

- Jednoduché modelovací metody s malou ohebností (opět naučené na různých podmnožinách dat) nedokáží dobře aproximovat rozhodovací hranici.

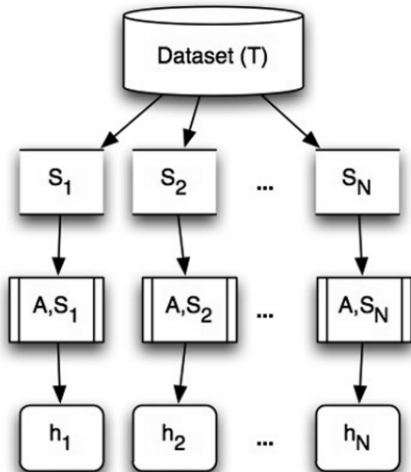
- Kombinací opět dosáhnou "ohebnější" hranice a tedy i menší chyby.

- Síla seskupování modelů tkví v diverzitě (různorodosti) modelů.
- Diverzity můžu dosáhnout dvěma cestami:
 - ▶ Použít různé modelovací techniky.
 - ▶ Vytvořit různé podmnožiny trénovací množiny (instance, příznaky).
- Základní schéma použití algoritmů pro kombinaci modelů:
 - 1 Vyber stavební jednotky ensamble (vhodné modely).
 - 2 Vytvoř pro každý trénovací množinu.
 - 3 Natrénuj všechny modely v ensamble (učení jednotlivých modelů může být závislé na učení ostatních modelů v ensamble).
 - 4 Spočítej výstup všech modelů v ensamble.
 - 5 Jejich výstup zkombinuj do výsledného výstupu.

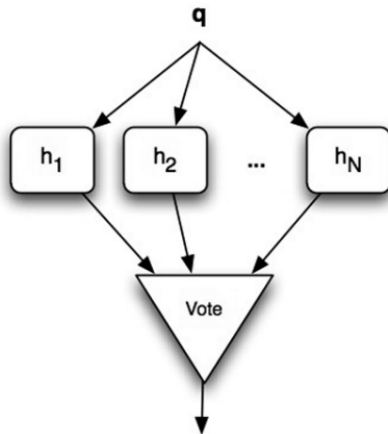
- Pro klasifikační a regresní úlohy se dají použít:
 - ▶ bagging,
 - ▶ boosting,
 - ▶ stacking,
 - ▶ cascade generalization.
- Pouze pro klasifikační úlohy se také dají použít:
 - ▶ cascading,
 - ▶ delegating,
 - ▶ arbitrating.

- Jednodušší metoda kombinace.
 - ▶ Homogenní z hlediska algoritmu učení, tj. použit pouze jeden.
 - ▶ Různorodosti dosáhne odlišností trénovacích množin, vzorkování s opakováním do původní velikosti trénovacích dat.
 - ▶ Slabé (= dílčí) modely učí nezávisle.
- Výstup ensmbu se určí:
 - ▶ pro regresi – spočítám průměrnou hodnotu ze všech výstupů modelů v ensmbu.
 - ▶ pro klasifikaci – spočítám majoritu z výstupů modelů v ensmbu.

Bagging (2)

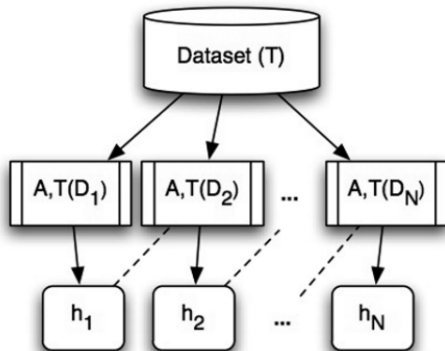
(Meta)Learning

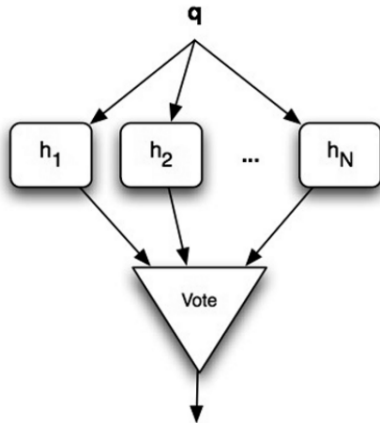
Classifying

- Naučím posloupnost modelů, každý další model si bude všímat té části vstupních dat, ve které předchozí modely chybovaly.
- To, jak moc si bude model všímat vstupních dat, se vyjadřuje vahami vstupního vzoru.
- Oklasifikuji trénovací data všemi doposud naučenými modely a vzory, na kterých jsem udělal chybu, přidám do trénovací množiny následujícího modelu.
- Z toho vyplývá, že se modely učí jeden po druhém.
- Výstup ensmbu se spočítá jako vážený průměr (vážená majorita).
- Váhy pro majoritu jsou úměrné přesnosti jednotlivých modelů.

Boosting (2)

(Meta)Learning

Classifying

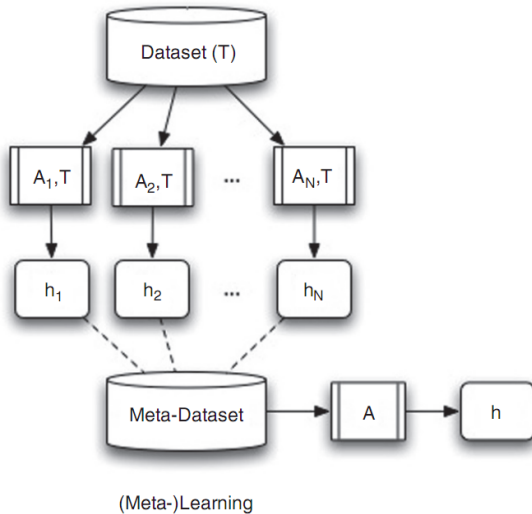
Adaboost – nejznámější algoritmus pro boosting

- základní algoritmus předpokládá klasifikaci do dvou tříd (+1 / -1),
 - n je počet trénovacích vzorů, h_t je model (klasifikátor).
- 1 Nastav konstantní váhy všech vzorů v trénovací množině na $D_1(i) = \frac{1}{n}$ a nastav $t = 1$.
 - 2 Nauč klasifikátor h_t minimalizující chybu vzhledem k D_t .
 - 3 Spočítej váženou trénovací chybu $\epsilon_t = \sum_{\forall i, h_t(x_i) \neq y_i} D_t(i)$.
 - 4 Urči váhu klasifikátoru $\alpha_t = \frac{1}{2} \ln\left(\frac{1-\epsilon_t}{\epsilon_t}\right)$.
 - 5 Změň váhy všech vzorů (navyš pokud h_t udělal chybu a naopak)
 $D_{t+1}(i) = \frac{D_t(i)e^{-\alpha_t y_i h_t(x_i)}}{Z_t}$, Z_t je normalizační konstanta.
 - 6 Pokud globální chyba ϵ_t klesla pod stanovenou hranici, skonči.
Jinak pokračuj bodem 2.

- Prezentace věnovaná přímo algoritmu Adaboost
http://www.robots.ox.ac.uk/~az/lectures/cv/adaboost_matas.pdf

- Nezávisle naučím skupinu modelů, použiji odlišné algoritmy učení
 - ▶ různé implicitní předpoklady, různé hypotézy, různé chyby.
- Pro určení finálního výstupu použiji místo majority další model
 - ▶ říkáme mu meta-model, často jde o logistickou regresi,
 - ▶ výstupy jednotlivých modelů slouží jako vstupy meta-modelu,
 - ▶ ve srovnání s majoritou větší možnosti pro kombinaci výstupů.

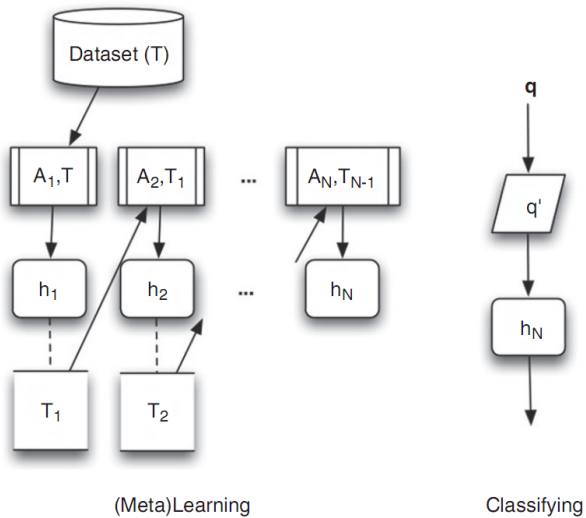
Stacking (2)

Cascade generalization

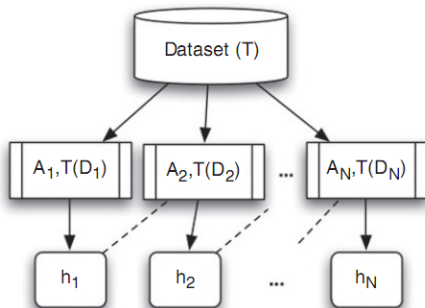
- Modely v ensamble tvořím postupně a závisle
 - ▶ ke vstupním proměnným doplním výstupy předchozích modelů,
 - ▶ dochází ke změně v algoritmu učení.
- Vstupem i -tého modelu jsou proměnné $(x_1, x_2, \dots, x_n, y_1, \dots, y_{i-1})$
 - ▶ kde $x_1, \dots, x_n$ jsou příznaky ze vstupních dat,
 - ▶ kde $y_1, \dots, y_{i-1}$ jsou výstupy předchozích modelů.
- Modely se učí jeden po druhém a výstupem ensamble je výstup posledního modelu.

Cascade generalization (2)

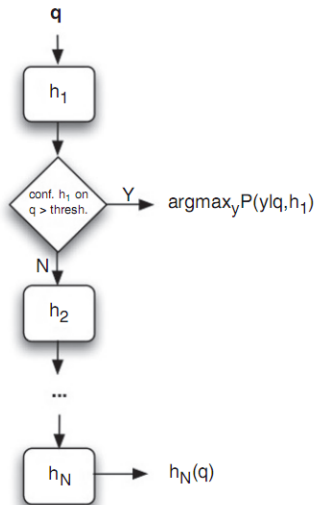

- Podobně jako u Boostingu se další modely specializují na vzory, které předchozí modely klasifikovaly špatně – které indikovaly nízkou pravděpodobnost přiřazení vzoru do dané třídy.
- Při počítání výstupu ensamble se použije výstup modelu, který udává dostatečně vysokou ppst výstupní třídy
 - ▶ předpokládá slabé klasifikátory generující ppst/spolehlivost zařazení příkladu do třídy.

Cascading (2)

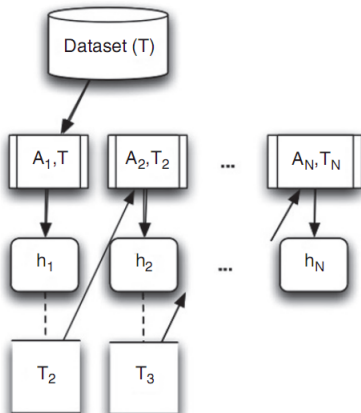
(Meta)Learning

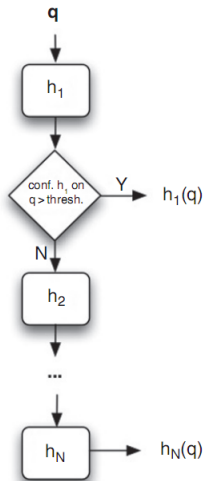
Classifying

- Trénovací množina prvního modelu je celá trénovací množina.
- Do trénovací množiny dalšího klasifikátoru přiřadím vstupní vzory, které byly klasifikovány špatně nebo ppst jejich zařazení do správné třídy je menší než určený práh.
- Výstup ensamble je výstup modelu, který indikuje dostatečně vysokou ppst přiřazení do dané třídy.

Delegating (2)

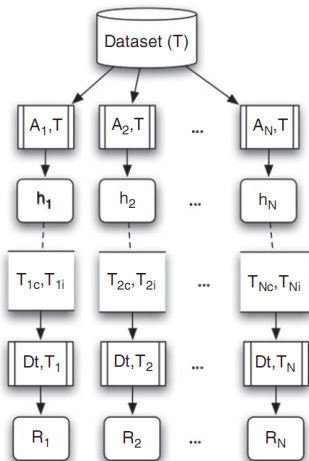
(Meta)Learning

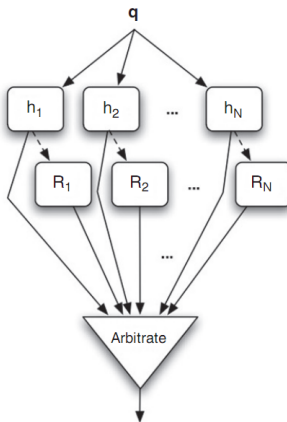
Classifying

- Trochu zvláštní metoda, kde jsou dva typy modelů
 - ▶ standardní modely, predikující cílovou proměnnou,
 - ▶ rozhodčí modely, které predikují úspěšnost standardních modelů.
- Každý standardní model má svůj rozhodčí model.
- Každá dvojice standardní+rozhodčí model je učena nezávisle
 - ▶ v tom je hlavní změna od delegování.
- Výstupem ensamble je model, jehož rozhodčí predikuje nejvyšší míru úspěchu.

Arbitrating (2)

(Meta)Learning

Classifying

Výběr relevantních příznaků

- Jaké jsou další možnosti zvyšování přesnosti klasifikátorů?
- Potřebuji opravdu všechny vstupní proměnné ke klasifikaci?
- Při klasifikaci zdravých a nemocných lidí asi bude hrát větší roli jejich teplota a tlak, než barva vlasů.
- Techniky, které vybírají vhodné vstupní proměnné, se označují jako feature selection (případně feature ranking) metody.
- A dělí se do dvou hlavních kategorií:
 - ▶ feature selection – tyto metody dodají seznam vstupních proměnných (atributů), které považují za důležité,
 - ▶ feature ranking – tyto metody přiřadí každému atributu skóre, který indikuje vliv atributu na výstupní třídu.

- Typicky hledají podmnožinu atributů, na které model ještě funguje dobře. Dělí se do 3 hlavních kategorií:
 - ▶ Wrappers – vyberou skupinu atributů, nad ní naučí nějaký model, spočítají jeho přesnost a podle přesnosti upraví skupinu atributů, atd...
 - ▶ Filters – vybírají atributy nezávisle na modelu, vyhodnocují se tzv. filtry
 - ★ těmi se v této souvislosti rozumí například korelace mezi vybranou skupinou vstupů a výstupem nebo vzájemná informace, ...
 - ★ obvykle časově méně náročný přístup, mohou vybírat vzájemně redundantní příznaky.
 - ▶ Embedded techniques – tento způsob je zabudován do učícího algoritmu modelu a podle toho, které proměnné model využívá, se sestavuje seznam důležitých atributů.

Feature selection (2)

- Při hledání vhodné kombinace se často uplatňuje "hladový" přístup.
- Nejprve hledám množinu s jedním atributem, která má nejvyšší skóre (například nejvyšší přesnost modelu).
- K této jednoprvkové množině zkouším přidávat další atribut a hledám, který přinese největší zlepšení modelu.
- Pak hledám třetí, a tak dále, dokud se model nepřestane zlepšovat.

- Přiřazuje každé vstupní proměnné skóre, které určuje její významnost.
- Často se používají stejné metody, které se na předchozím slajdu označovaly jako filters:
 - ▶ vzájemná informace mezi jednotlivými atributy a výstupem,
 - ▶ korelace,
 - ▶ informační entropie,
 - ▶ přesnost perceptronu s jedním vstupem.
- Je pak na člověku, jak těchto informací využije.

- Kombinování modelů je dnes standardním postupem
 - ▶ diverzita slabých modelů spojená s jejich přesností vede k úspěchu,
 - ▶ za přesnost platíme časem a někdy i srozumitelností.
- Jako každá jiná metoda podléhá “no free lunch” teorému
 - ▶ zlepšení přesnosti nedosáhneme “automaticky a mechanicky”.
- Literatura mj. Dietterich: Ensemble Methods in Machine Learning, Multiple classifier systems, Springer, 2000.